

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายขุ้ย อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

A Comparative Study of Reading and Writing Achievement of Basic Thai Vocabulary Using Basic Vocabulary Reading and Writing Skill Worksheets for Grade 2 Students at Bannongnaikui School, Hat Yai District, Songkhla Province

ชนิตา ลาววัลย์¹, สายสุดา สุขแสง², ฐานันท์ ตั้งรุจิกุล^{2*} เจริญ รุ่งกลิ่น³ และ จักรกฤษณ์ หมั่นวิชา³
Chanita lawan¹, Saisuda Suksang², Thanan Tangrujikul^{3*}, Charoen Rungklin⁴ and Jakkrit Manwicha⁵

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Undergraduate Student, Department of Elementary Educational, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

² อาจารย์, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Lecturer, Department of Elementary Educational, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

³ อาจารย์, สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ Lecturer, Department of Information Technology, Faculty of Science and Technology, Hatyai University.

*Corresponding author, E-mail: thanan@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายขุ้ย ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 15 คน ได้มาโดยวิธีเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน 3) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่า t-test แบบ Dependent

ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ, การเขียนคำศัพท์พื้นฐาน

Abstract

This research aims to compare the learning outcomes in reading and basic vocabulary writing before and after using a basic vocabulary reading and writing skills exercise. The research sample consists of 15 second-grade students from Ban Nong Na Khuai School, second semester of the academic year 2566, selected by purposive sampling method. The tools used for data collection include: 1) Learning management plan, 2) Test measuring proficiency in reading and basic vocabulary writing, and 3) Exercise sheets for reading and basic vocabulary writing skills. Data analysis involved statistical measures such as means, standard deviations, and dependent t-test.

The study found that the proficiency in reading and basic vocabulary writing in the Thai language of second-grade students improved significantly after using the exercise sheets for reading and basic vocabulary writing skills compared to before, with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Learning Outcomes, Exercise Format, Basic Vocabulary Writing

บทนำ

ภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้กระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ, 2551)

ด้วยความจำเป็นอย่างยิ่งว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด และใช้เป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาวิกฤติของชาติ (กรมวิชาการ, 2551) โดยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด เพื่อนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้และสื่อความคิดความเข้าใจ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระที่จำเป็นพื้นฐานทางวิชาการและการเรียนรู้ซึ่งมีจุดเน้นในการเรียนคือ ให้ความสำคัญของการออกเสียงภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ออกเสียงตัวควบกล้ำ การเขียนเรียงความ ย่อความ การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน การเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องตามอักขรวิธี และรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม (กรมวิชาการ, 2551) จากจุดเน้นดังกล่าวเรื่องการเขียนที่ถูกต้องตามอักขรวิธี การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญ ทั้งนี้เพราะข้อความที่เขียนสะกดคำผิดอาจทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนก่อให้เกิดความผิดพลาดในการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้ยังทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่องานเขียน

ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียนในการเริ่มต้นเรียน ถ้าละเลยข้อบกพร่องนั้นไปอาจทำให้นักเรียนอ่านและเขียนผิดได้ตลอดไป การฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องและคล่องแคล่วแก่ผู้เรียน เป็นการปูพื้นฐานการเขียนที่ดี เพราะสามารถไปใช้ในการเขียนรูปแบบอื่น ๆ ได้เช่น บรรยาย การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น ปัญหาการเขียนสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การเขียนที่ไม่ถูกต้อง วางวรรณยุกต์หรือสระไม่ตรงตามตำแหน่งทำให้เกิดคำที่ไม่มีความหมาย สาเหตุเพราะเด็กไม่ได้รับการฝึกเขียนคำอย่างถูกวิธี และเพียงพอ ฉะนั้นครูควรจัดกิจกรรมในการสอนที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนคำ โดยใช้แบบฝึกคำศัพท์พื้นฐาน ให้นักเรียนเกิดความรู้สนุกสนานเพื่อให้นักเรียนรักที่จะเรียน (ปัทมา ไตรคุป, 2547) จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอน ครูต้องเน้นการฝึกให้มาก ๆ ฝึกบ่อย ๆ เมื่อเด็กเข้าใจความหมายของคำ เด็กก็จะสามารถใช้คำได้ ถ้าเราฝึกให้เขารู้จักใช้และฝึกสม่ำเสมอการฝึกใช้คำมาก ๆ ฝึกเขียนกันจริง ๆ เด็กจะเกิดทักษะการขึ้น (พรณี แพงวังทอง, 2542)

ทักษะการอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะที่จำเป็นห้วง โดยเฉพาะปัญหาการอ่านและการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะเป็นปัญหาที่พบมากในการเรียนการสอน ได้แก่ การเขียนวางวรรณยุกต์และสระผิด ผู้วิจัยเกี่ยวข้องกับรายวิชาภาษาไทยโดยตรงเพราะเป็นผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายชัย สังเกตจากการเขียนสะกดคำของนักเรียนพบว่า เขียนไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะการวางตำแหน่งของวรรณยุกต์ในคำพื้นฐานและคำที่อยู่ในหนังสือเรียน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานเพื่อแก้ปัญหาด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายชัย โดยรวบรวมคำศัพท์พื้นฐานที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย (ภาษาพาที) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และบัญชีคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อแก้ไขการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน เรื่อง การอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน เพื่อนำผลวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ซึ่งปัญหาการอ่านและการเขียน เป็นเรื่องที่น่าสนใจมากที่ควรแก้ไข เพราะเป็นการเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำดีขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ และเป็นการมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การสอนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงและจะช่วยให้ประสิทธิภาพของการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายชัย

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายชัย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การอ่าน

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านที่เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและตอบสนอง โดยการให้การเสริมแรงที่เหมาะสม ในขณะที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ดังนั้นการอ่าน จึงเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับไว้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายถึง การอ่านต้องประกอบด้วยทักษะเบื้องต้นและทักษะที่มีความซับซ้อน แต่ทักษะที่เป็นพื้นฐานก็จะถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน โดยผ่านกลวิธีการฝึกให้นักเรียนแยกแยะได้ว่า ส่วนใดเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับอักษรและส่วนใดเป็นเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหา

2. การอ่านที่เน้นความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจมีแนวคิดว่า พฤติกรรมทุกอย่างจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบและการนำความรู้ไปใช้ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของสมองส่วนกลางในการตีความตัวแปรต่าง ๆ การเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิม และแสดงออกอย่างเหมาะสม

3. การอ่านที่เน้นทฤษฎีพัฒนาการ มีแนวคิดในการเรียนรู้เกิดขึ้นตั้งแต่วัยที่ต้องพึ่งผู้อื่น และจะพัฒนาไปเรื่อย ๆ ตามวัย สิ่งสำคัญของช่วงอายุคือ จะมีการเรียนรู้ทักษะเฉพาะอย่างในแต่ละช่วงอายุถ้าช่วงนั้นไม่เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมพัฒนาการเรียนรู้ในช่วงนั้นก็จะเป็นอุปสรรคไป และจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ในส่วนภายหลัง ดังนั้นการอ่านจึงเป็นกระบวนการรับรู้ซึ่งมีพื้นฐานมาจากช่วงพัฒนาการต่าง ๆ ตามความสามารถที่นักเรียนแสดงออกในการอ่าน เป็นเครื่องชี้ให้เห็นระดับพัฒนาการของนักเรียน

การเขียน

การสอนเขียนในระดับชั้นประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง สวยงาม สื่อความหมายได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียน และนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ได้ให้ความหมายการเขียนว่า หมายถึง การสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึกประสบการณ์ ข่าวสาร และจินตนาการ โดยการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักการใช้ภาษาและตรงตามเจตนาของผู้เขียน เป็นเครื่องมือการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้เข้าใจ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกมาตามหลักของภาษาศิลป์ จากความหมายของการเขียนดังกล่าว ทำให้มองเห็นความสำคัญของการเขียนว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น นักเรียนใช้การเขียนบันทึกความรู้ ทำแบบฝึกหัด และตอบข้อสอบ บุคคลทั่วไปใช้การเขียนเพื่อเขียนจดหมาย ทำสัญญา พิณยกรรม การค้าประกัน เป็นต้น การสะกดคำเป็นสาขาหนึ่งของการเขียน และเป็นทักษะที่สำคัญทางภาษาที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของมนุษย์

ปัญหาของการเขียน

การเขียนสะกดคำเป็นปัญหาที่สำคัญของนักเรียนและครูสอนภาษาไทยเป็นอย่างมาก และจากการศึกษาพบว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด มีดังนี้ (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2540)

(1) การเขียนพยัญชนะ สระ และคำไม่ได้ มักเป็นนักเรียนที่เริ่มต้นเรียน ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

(2) การสะกดคำผิด เช่น วางวรรณยุกต์ไม่ถูกที่คำพ้องเสียง เขียนคำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ตัวสะกดผิด เขียนคำที่มีตัวการันต์ผิดคำที่สระเสียงสั้นและเสียงยาวเขียนสลับกัน เขียนคำควบกล้ำผิด เขียนพยัญชนะบางตัวในคำเบียดกันบางตัวห่างออกไป และเขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศผิด

(3) เว้นวรรคตอนย่อหน้าไม่ถูกต้อง

(4) ใช้คำไม่เหมาะสม นำภาษาพูดมาใช้เป็นภาษาเขียน

(5) เขียนคำที่ใช้อักษรย่อไม่ถูกต้อง

(6) ลำดับความคิดในการเขียนไม่ได้

(7) ลายมืออ่านยาก

(8) ไม่มีความคิดในการเขียน

ความสำคัญของการสอนเขียน

การเขียนนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อความหมายอย่างหนึ่งของมนุษย์ สามารถตรวจสอบได้และคงทนถาวร

เรวดี อาษานาม (2537) ได้สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้ คือ เด็กที่มีความสามารถในการอ่านและประสบความสำเร็จในการเขียนมากจะมีจินตนาการในการใช้ภาษาได้ดี เพราะได้มีโอกาสเรียนรู้แนวทางการใช้คำต่าง ๆ จากสำนวนภาษาในหนังสือต่าง ๆ ที่อ่านพบ โดยปกติครูมักสอนให้เด็กอ่านได้ก่อนจึงให้เขียนคำที่ตนอ่านได้ แต่ทักษะในการเขียนเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนกว่าทักษะอื่น เด็กจึงจำเป็นต้องมีความพร้อมโดยฝึกทักษะการฟัง การพูด และการอ่านได้ก่อน แล้วจึงเริ่มทักษะการเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 2 มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานในการเขียนและยั่วให้เขียนด้วยความสนุกสนานไม่เบื่อ โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ฝึกจากง่ายไปหายากและให้สัมพันธ์กับการพูดและอ่าน

แบบฝึกทักษะ

แบบฝึก หมายถึง แบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่าง ปัญหาหรือคำสั่ง ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้ นักเรียนฝึกตอบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525)

ศศิธร วิสุทธิแพทย์ (2558) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของแบบฝึกว่า สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้การสอนของครูประสบผลสำเร็จได้ดีก็คือ แบบฝึก เพราะการใช้แบบฝึกครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดจะช่วยทุ่นเวลาในการสอนกฎเกณฑ์ การยกตัวอย่าง ทั้งยังเป็นการวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องด้วย

รัชนิ ศรีไพรวรรณ (2557) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น
2. ให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
3. ช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหาวิธีการสอนและกิจกรรมในแต่ละบทเรียน
4. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง
5. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
6. ฝึกให้นักเรียนทำงานตามลำดับ และมีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

เห็นได้ว่า แบบฝึกมีความจำเป็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงถือได้ว่าแบบฝึกเป็นสื่อและอุปกรณ์อย่างหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งครูสามารถนำไปประกอบการสอนได้เป็นอย่างดี

การสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึกปฏิบัติ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า การสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึกปฏิบัติ ควรประกอบด้วย

1. คำชี้แจงการใช้ที่มีการกำหนดทิศทางไว้เด่นชัด เช่น เมื่อให้ผู้เรียนอ่านข้อความใดข้อความหนึ่งแล้ว ก็จะเขียนว่า “โปรดอ่านเรื่อง.....หน้า” “โปรดพลิกไป หน้า.....เรื่อง.....”
2. มีตารางการปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนวางแผนได้เอง ซึ่งเรียกว่า “ใบแนวทาง” หรือ “Guide Sheet”
3. ไม่ว่าจะแบบแผ่นหรือเป็นเล่มควรมี “แผนการสอน” โดยสังเขปไว้ด้วยโดยเฉพาะความคิดรวบยอด วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน และประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบทิศทางเป้าหมาย และบทบาทของตนเอง
4. ในกรณีที่กิจกรรมให้นักเรียนตอบ เต็มคำ เขียนภาพ ฯลฯ ต้องเตรียมเนื้อหาไว้ในแบบฝึกให้ตรงกัน โดยใช้หมายเลขและรหัสไว้เด่นชัดพอที่จะให้ผู้เรียนตอบได้ตรงตามที่ครูกำหนดไว้ และควรมี “บัตรเฉลย” ไว้ให้แต่ไม่เด่นชัดจนเกินไป เพื่อป้องกันการเฉลยก่อนทำกิจกรรม การมีเฉลยไว้จะช่วยแบ่งเบาภาระของครู เพราะนักเรียนช่วยกันตรวจสอบ และส่งเสริมการเรียนรู้บุคคลได้ด้วย “บัตรเฉลย” อาจอยู่ในแบบฝึกปฏิบัติหรือแยกต่างหาก
5. ควรออกแบบให้สะอาด น่าอ่าน ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง และมีการสรุปประกอบเนื้อหาที่น่าสนใจ
6. เนื้อหาในชุดแบบฝึกปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องต่าง ๆ ควรให้ตรงกับเนื้อหาหรือประสบการณ์อื่นใดที่ครูกำหนด

หลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

รัชณี ศรีไพวรรณ (2557) กล่าวถึง หลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะไว้หลายประการ ดังนี้

1. ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียนรู้
2. ให้ตั้งจุดมุ่งหมายว่าจะฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับความรู้ความเข้าใจที่วางไว้
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก
4. ในแบบฝึก ควรมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้าเด็กยังอ่านไม่ได้ครูต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้
5. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง ครูต้องตรวจพิจารณาดูให้ถี่ถ้วนอย่าให้มีข้อผิดพลาดได้
6. การให้เด็กทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลา และความเข้าใจของเด็ก
7. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กรู้กว้างขวาง และส่งเสริมให้เกิดความคิด
8. กระดาษที่ให้เด็กทำแบบฝึกหัด ต้องเหนียวและทนทานพอสมควร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พัฒนาพงษ์ สีกา (2551) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับประสบการณ์โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสามารถประเมินหรือวัดได้จากการทดสอบ จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรู้ ทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้หรือฝึกฝนทักษะที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งสามารถวัดหรือประเมินได้โดยใช้เครื่องมือวัด

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทิวตล มณีโชติ (2549) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดังนี้

แบบทดสอบปรนัย (Objective Tests) แบ่งได้เป็น 4 ชนิด ได้แก่

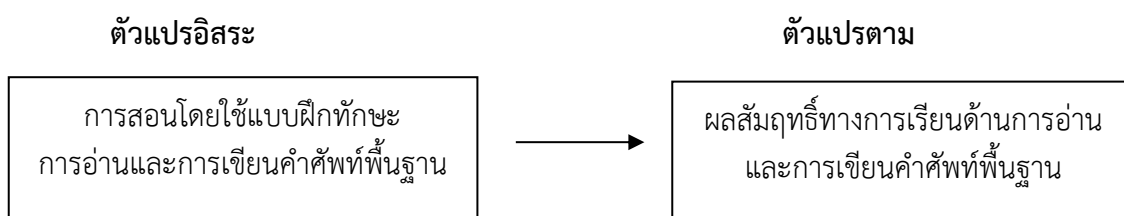
1) แบบถูก - ผิด (True - False Items) เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้ตอบตัดสินใจเลือกว่าแต่ละข้อนั้นถูกหรือผิด แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ข้อคำถามเดี่ยว และข้อคำถามชุดจากสาระที่กำหนด

2) แบบจับคู่ (Matching Items) แบบทดสอบประเภทนี้ เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ข้อความ คือ ข้อความที่เป็นคำถาม (Premises หรือ Descriptions) กับข้อความที่เป็นคำตอบ

3) แบบเติมคำ (Completion Items) เป็นข้อสอบที่ต้องการให้ผู้สอบเติมคำ หรือข้อความสั้น ๆ ในส่วนที่เว้นว่างไว้ ให้เป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์

4) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) เป็นแบบทดสอบที่นิยมใช้กันมาก สำหรับแบบทดสอบแบบปรนัย เพราะสามารถวัดได้ทุกระดับพฤติกรรมของการวัดศักยภาพทางสมอง ข้อสอบแบบเลือกตอบเป็นข้อสอบที่นิยมใช้มากในปัจจุบันทั่วโลก

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายขุย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มีนักเรียนทั้งหมด 15 คน

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายขุย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มีนักเรียนทั้งหมด 15 คน ได้มาโดยวิธีการเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน จำนวน 10 ชั่วโมง
2. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายขุย จำนวน 10 ชุด

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน

3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน
ผู้วิจัยได้สร้างแผนการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ช่วงชั้นที่ 1 จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)

1.2 ศึกษาหลักการสอน วิธีการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย เพื่อเขียนผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.4 นำคำยากที่ได้จากการสำรวจมาใช้ประกอบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน

1.6 จัดทำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้พร้อมแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ และความถูกต้องของภาษา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ครูในโรงเรียนบ้านหนองนายชัย ดังนี้

1. นางสาวณัฐภัชศร มณีกุล ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ
2. นางณิชากานต์ รอดระกำ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ
3. นางสาวแวรสนานี ปะจูลี ตำแหน่งครู (ครูผู้สอนภาษาไทย)

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาผู้เชี่ยวชาญด้านแบบฝึก และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาพิจารณาตรวจสอบคุณภาพ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้แบบตรวจสอบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ IOC (Index of Item Objective Congruence) ผลการพิจารณาการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.0

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานที่ผ่านการตรวจสอบไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มทดลอง

2. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎีและรูปแบบของการสร้างแบบฝึกทักษะ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ศึกษาจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองนายชัย โดยนำเนื้อหาในส่วนของคำพื้นฐานมาจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายชัย จำนวน 10 ชุด ได้แก่ แบบฝึกหัดที่ 1 ถึง แบบฝึกหัดที่ 10

2.3 จัดลำดับเนื้อหาและส่วนประกอบในแบบฝึกทักษะ โดยมีคำชี้แจง จุดประสงค์ และคำแนะนำ การใช้แบบฝึกทักษะ

2.4 จัดทำแบบประเมินแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.5 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน พร้อมแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอ ต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ผลการพิจารณาการลงความเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.0

2.6 นำแบบฝึกทักษะที่ตรวจสอบแล้วมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน และเกณฑ์การให้คะแนนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

3.4 จัดทำแบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน และการเขียน คำศัพท์พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยถาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ครอบคลุมองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

3.5 นำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมินที่สร้างขึ้นที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คุณภาพ ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้และประเมินความ สอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการพิจารณาการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.0

3.6 จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน เป็น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำไปใช้สำหรับทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่ม ทดลอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายชัย จำนวน 15 คน

3.7 จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความยาก (P) ได้ค่าระหว่าง 0.51-0.8 ค่าอำนาจจำแนก (r) ได้ค่า ระหว่าง 0.4-0.82 และค่าความเชื่อมั่น (KR20) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนคำศัพท์ พื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ค่า 0.68

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน ประกอบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ระหว่างวันที่ 8 มกราคม ถึง 19 มกราคม พ.ศ. 2567 โดยใช้เวลาในการสอนจำนวน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง

ตารางที่ 1 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

คาบที่	วัน / เดือน / ปี	เวลา	กิจกรรม
1	8 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 08.30 – 09.30 น.	1 ชั่วโมง	- ปฐมนิเทศ - ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) - สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
2	9 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 10.40 – 11.40 น.	1 ชั่วโมง	- สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 - แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1
3	10 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 08.30 – 09.40 น.	1 ชั่วโมง	- สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 - แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 2
4	11 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 09.40 – 10.40 น.	1 ชั่วโมง	- สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 - แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 3
5	12 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 12.40 – 13.40 น.	1 ชั่วโมง	- สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 - แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4
6	15 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 08.30 – 09.30 น.	1 ชั่วโมง	- สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 - แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 5
7	16 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 10.40 – 11.40 น.	1 ชั่วโมง	- สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 - แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 6
8	17 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 08.30 – 09.30 น.	1 ชั่วโมง	- สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 - แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 7
9	18 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 09.40 – 10.40 น.	1 ชั่วโมง	- สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 - แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 8
10	19 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 12.40 – 13.40 น.	1 ชั่วโมง	- สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 - แบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบ ก่อนเรียน (Pre - test)

* หมายเหตุ เวลา 1 ชั่วโมง เท่ากับ 1 คาบเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test Dependent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติทดสอบเครื่องมือวิจัย ได้แก่ IOC ความเที่ยง ความยาก และอำนาจจำแนก
3. สถิติทดสอบสมมุติฐานการวิจัย ได้แก่ t-test Dependent

ผลการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองนายขุ้ย

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คะแนนทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig
ก่อนเรียน	15	12.93	3.83	14	7.12 *	.000
หลังเรียน	15	17.26	2.76			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานก่อนเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย 12.93 หลังเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย 17.26 เมื่อนำค่าคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกัน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 2 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน
ที่มา: ชนิตา ลาวลย์ (2566)

สรุปและอภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน มีเนื้อหาที่ให้ความรู้ การจัดรูปแบบมีความน่าสนใจ สีสันสวยงาม เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และมีภาพประกอบ ทำให้กลุ่มทดลองมีความสนใจ และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณภรณ์ พระเมเด (2562) ได้ศึกษา ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 หลังเรียนดีกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากชุดฝึกทักษะที่นำมาใช้กับนักเรียนได้ผ่านกระบวนการในการสร้างพัฒนาทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขมาแล้วในขั้นตอนของการพัฒนาชุดฝึกทักษะ การอ่าน และการเขียนภาษาไทยจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วจึงนำมาใช้กับนักเรียน ซึ่งการทำชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น จดจำความรู้ได้นานและคงทน รวมทั้งพัฒนาความรู้ทักษะและเจตคติด้านต่าง ๆ ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ รอน น้อมถวายเป็น (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสามเสน (สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลอุปถัมภ์) พบว่า ความสามารถของนักเรียนในการเขียนสะกดคำที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่ได้เสนอไปแล้วนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเริ่มจากกิจกรรมที่ง่ายไปหากิจกรรมที่ยาก และต้องให้นักเรียนทราบผลของการปฏิบัติกิจกรรมทันที เพื่อทราบความก้าวหน้าของตนเอง
2. การใช้แบบฝึกทักษะควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้ สามารถปรับเวลาตามความเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน
3. การทำแบบฝึกทักษะแต่ละแบบฝึก ถ้านักเรียนทำแบบฝึกไม่ผ่านควรให้ทำใหม่ซ้ำ ๆ อีกครั้งจนกว่าจะผ่าน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การคิดวิเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์
2. ควรศึกษาวิจัยการสร้างแบบฝึกทักษะในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กรมวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- ชนิตา ลาวัลย์. (2566). แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). แนวคิดในการผลิตชุดการสอน. (จุลสาร). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปัทมา ไตรคุป. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยนำความรู้ทางคติขมาเป็นเครื่องมือในการวัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับวิธีสอนตามคู่มือครู (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- พัฒนพงษ์ สีกา. (2551). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลมาจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิตร (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตร, อุดรดิตร.
- พรรณี แพวังทอง. (2542). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสายเกษตร ปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุรินทร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- รัชนี ศรีไพพรรณ. (2547). แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครราชสีมา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่ 11.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. (ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด.
- เรวดี อาษานาม. (2537). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รอน น้อมถวาย. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสามเสน (สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลอุปถัมภ์). สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2567 จาก http://www.edujournal.ru.ac.th/AbstractPdf/2559-4-1_1502352831_thai_edu_038.pdf
- วรรณภรณ์ พระเมเด. (2562). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ศศิธร วิสุทธิแพทย์. (2558). แบบฝึกสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทยจำกัด.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.